

φρενικά επεισόδια με τὴν κρυφὴ διάθεση νὰ πρωτοτυπήσουν. Αὐτὴ ἢ προσπάθεια μειώνει τὴν ψυχολογικὴ ἀξία τοῦ ἔργου ὅταν οἱ σκη-
νὲς καὶ οἱ καταστάσεις ποὺ δημιουργεῖ ὁ συγγραφέας δὲν εἶναι
στενὰ δεμένες μετὰ τὴν οὐσία.

Τὸ ὕφος καὶ ἡ γλῶσσα τοῦ κ. Βουρλέκη εἶναι ἀρκετὰ καλὰ,
ἀν καὶ παραγεμίζεται σὲ πολλὰ σημεῖα τὸ βιβλίον μετὰ ἐπαναλήψεις.

Στὸν κ. Βουρλέκη συστήνομε μελέτη καὶ προσοχὴ γιὰ νὰ μπο-
ρέσει νὰ μᾶς δώσει πιὸ λογοτεχνικὰ ρομάντσα.

Γ. Α.

ΒΙΒΛΙΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ Ν. ΒΟΥΤΥΡΑ «*Στοὺς ἄγνωστους θεοὺς*» Ἀ-
θήνα. Ἐκδοτ. Οἶκος Δημητράκου Α. Ε.

ΝΙΚΟΥ ΠΡΟΕΣΤΟΠΟΥΛΟΥ «*Τρεῖς Ἰνδιάνικοι Μῦθοι*». Δρα-
ματοποιημένοι ἀπὸν Hattley Alexander. Ἀθήνα 1930.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Σ. ΚΑΣΔΑΓΛΗ «*Πανδιονίδες*». Τραγωδία εἰς μέ-
ρη πέντε. Ἐπιμελεῖα «Γραμμάτων» Ἀλεξάνδρεια 1930.

Ν. Α. ΖΑΧΑΡΙΑ «*Στίχοι καὶ πεζά*», Ἀθήνα. Τυπογραφεῖο «Ἐ-
στία» 1930.

AGOSTINO J. SINADINO «*Poesies*» Ἐκδοτ. Οἶκος «Γράμματα»
Ἀλεξάνδρεια.

ΤΥΜΦΡΗΣΤΟΥ «*Ὁ ἀνθρωπιστής*» ρομάντζο.

Ν. Ι. ΣΑΡΑΒΑ «*Μία πληγὴ δίχως αἷμα*» Μυθιστόρημα. Ἐκ-
δοτ. Ἀριστ. Μαυρίδη. Ἀθήνα, Βουλγαρῆ 4.

Γ. Σ. ΔΟΥΡΑ «*Ὁ τῶ τραγούδι στὸν Ἰεχωβά*» Ἀθήνα 1930.

Μ. ΚΑΛΛΟΝΑΙΟΥ «*Ἀγροτικά*» Ἀθήνα 1930.

Α. ΑΡΓΗ «*Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Εὐρώπης*» Μυθιστόρημα. Ἀθήνα
1930. Ἐκδοτῆς. Γ. Σαμαρόπουλος.

ΣΡΤΑΤΗ ΔΟΥΚΑ «*Ἱστορία ἐνὸς αἰχμαλώτου*». Ἐκδοτικὸς Οἶ-
κος Χ. Γανιάρη

ΜΑΝΩΛΗ ΦΩΚΙΑΝΟΥ «*Φωνὲς στὸ Ἀπειρο*» Ἀθήνα 1930.

ΣΡΑΤΗ ΔΟΥΚΑ «*Εἰς ἑαυτὸν*» Ἀθήνα Ἐκδοσις τοῦ συγγρα-
φέα 1930.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ

«*Νέα Ἐστία*», 1ης καὶ 15 Μαρτίου, 1ης Ἀπριλίου.

Ἐνα ὠραῖο ποίημα «*Ἀγρύπνια*» τοῦ κ. Ναπ. Λαπαθιώτη.

Ἐξακολουθεῖ τὸ ἀρθρο τοῦ κ. Ἀντρέα Καραντινῆ γιὰ τὸ βιβλίον
τοῦ ὠστὴ Παλαμᾶ «*Σκληροὶ καὶ δειλοὶ στίχοι*». Ὅρισμένα ὁ κ.
Καραντινῆ δὲν ξέρει νὰ διαλέξει τὰ καλὰ ποιήματα. Βρῆκε ν' ἀ-
ναφέρει ἀπὸ τραγούδι τοῦ Κύκνου πρὸς τὴ Λήδα στίχους ποὺ
δὲν εἶναι βέβαια καλοί:

» τὰ μάτια μου κι' ἄς τὰ φωτοβολήσουν

» τῆς σάρκα σου τὰ πύρινα τὰ χιόνια.»

Πύρινα χιόνια (!) θὰ θέλαμε νὰ τὰ βλέπαμε, καὶ νὰ τὰγγίζαμε. Κι'
οὔτε βέβαια ὁ στίχος:

» κι' εἶναι μιὰ ὁμορφώτερη ὁμορφάδα»

είναι για ξεχώρισμα. 'Ο Παλαμᾶς ἔχει ἀπειρία στίχων. "Αμα ξέρεις νὰ διαλέξεις βρῖσκεις τὸς καλοὺς. "Επειτα οἱ ἐκφράσεις τοῦ κ. Καραντώνη εἶναι ἀνεπιτυχεῖς. Λέει κάπου "...ἀλλ' ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴ ψυχικὴ ἀτμόσφαιρα ποὺ περιτυλίξει τὸ εἶναι τοῦ ποιητῆ ».

Νέος δὲ καθὼς εἶναι συνεπαίρνεται εὐκολα. Τὸ ποίημα « Ἐμεῖς οἱ ἐργάτες » τὸ χαρακτηρίζει κομμουνιστικὸ, κι' ἀνάγκασε τὸν Παλαμᾶ νὰ διαμαρτυρηθεῖ καὶ τὸν νέο Ἀλεξανδρινὸ Δημᾶκο νὰ βγάλει βιβλίο γιὰ νὰ ἐπιτεθεῖ στὸν Παλαμᾶ ποῦ γινε ἐπίσημος καὶ φοβᾶται λέει μὴν ἐκτεθεῖ.

Βρίσκομε διήγημα τοῦ Ἄγγελου Δόξα « ἂν ἔχης τύχη διάβαινε... »

Στὸ τεῦχος τῆς 1ης Ἀπριλίου δημοσιεύεται ποίημα τοῦ Κωνσταντίνου Δέλτα « Μεταφυσικός ».

« Πρωτοπορία ». Τὸ τεῦχος τοῦ Μάρτη ἔχει μελέτες καὶ ἄρθρα γιὰ τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ Λατινικοῦ ἀλφαβήτου στὴ γλώσσα μας. Γράφουν οἱ Φῶτος Γιοφύλλης, Μ. Φιλήντας, Δημ. Γληνός, Γιάννης Σιδέρης, Α. Νάσης, Α. Ρουσσέλ καὶ Μ. Βάλσας. Ὅλοι ἐκτὸς ἀπὸ τὸν κ. Βάλσα κηρύσσονται ὑπὲρ τοῦ λατινικοῦ ἀλφαβήτου. Ὁ κ. Βάλσας ἔχει πολλὰς ἀντιρρήσεις.

Ὁ ἀριθμὸς τῆς « Πρωτοπορίας » τοῦ Ἀπριλίου εἶναι ἀφιερωμένος στὰ ἑκατόχρονα τῆς Νέας Ἑλλάδας. Ὁ κ. Φ. Δραγούμης ἔχει ἄρθρο μὲ τὸν τίτλο « Σκάψιμο γιὰ θεμέλιωμα 1830 -- 1930 ». Ὁ κ. Φ. Γ. μιὰ σύντομη ἀνασκόπηση τῆς λογοτεχνίας μας μὲς στὰ ἑκατὸ χρόνια. Ὁ κ. Βάλσας ἐξετάζει τὴν πορεία τοῦ Ἑλληνικοῦ θεάτρου ἀπὸ τὰ 1830 ὡς σήμερα.

Γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ ζωγραφικὴ ἀπὸ τὸ 1830 ὡς τὸ 1930 γράφει ὁ κ. Φῶτος Γιοφύλλης.

Δημοσιεύεται καὶ τὸ μονόπραχτο δραματάκι τοῦ μεγάλου Ψυχᾶρη « Ἡ Μούσα ». Τὸ τεῦχος ἔχει μιὰ ὠραία ζωγραφιὰ τοῦ Γιάννη Βάσου, « Ὅλη ἡ ζωὴ μου θάφτηκε δῶ » ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὸ ποίημα τοῦ Ὁσκαρ Οὐάιλντ « Παράκληση ».

« Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρηση ». Μάρτιος. ἔχει ἓνα ποίημα τοῦ Γενετοῦ κ' ἓνα διήγημα τῆς κ. Ζωγράφου. Ὁ κ. Γ. Χονδρογιάννης γράφει γιὰ τὴν ποιήτρια Μαρία Πολυδούρη. Ὑπὸ τὸν τίτλον « Νεο-Ἕλληνες Λυρικοὶ » δυὸ σελίδες ἀφιερώνονται στὸν διαπρεπῆ ποιητὴ Καρυωτᾶκη. Σ' αὐτὰς γράφουν οἱ κ. Δρακόπουλος, Καραντώνης, καὶ Μεσολογγίτης. Προτάσσεται ἓνα σκίτσο τοῦ ποιητῆ. Ὁ κ. Δρακόπουλος (« Ἡ ζωὴ του ») μᾶς δίνει μερικὰ βιογραφικὰ τοῦ Καρυωτᾶκη. Γεννήθηκε στὴν Συκιὰ τῆς Κορινθίας τὸ 1896, σπούδασε νομικά, κ' ἐχρημάτισε εἰσηγητὴς στὸ ὑπουργεῖο τῆς Προνοίας. Ὁ τραγικὸς του θάνατος συνέβη τὸν Ἰούλιο τοῦ 1928 (κατὰ παραδρομὴν ἢ κατὰ τυπογραφικὸ σφάλμα γράφεται στὴν Ἐπιθεώρησι 1927). Ὁ κ. Δρακόπουλος ἀναφέρει τίς χρονολογίες ποῦ φάνηκαν οἱ ποιητικὲς συλλογὲς τοῦ Καρυωτᾶκη ἢ πρῶτη τὸ 1919, ἢ δευτέρα τὸ 1921, καὶ ἢ τρίτη τὸ 1927. Σὲ διάφορα περιοδικὰ βρίσκεται περὶ τῆς ἐργασίας τοῦ Καρυωτᾶκη Ὁ κ. Δρακόπουλος μᾶς λέγει γιὰ τὸν εὐγενὴ χαρακτήρα τοῦ ποιητῆ. Ὁ κ. Καραντώνης γράφει γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Καρυωτᾶκη. Ἀλλὰ τὸ ἄρθρο του εἶναι προχειρογραμμμένο καὶ ἀνιαρό. Ὁ κ. Καραντώνης δὲν ἔχει χαρίσματα ὕψους. Μᾶς φαίνεται κιόλας ἀπρόσεκτος. Μιλεῖ, μὲς τὸ ἄρθρο του, γιὰ τὸν Καβάφη. Ἀμφιβάλλομε ἂν τὸν διάβασε μελετημένα, ἀφοῦ ἂ-

γνοεῖ !) τὸ πασίγνωστον, ὅτι ἓνα ἀπ' τὰ κύρια γνωρίσματα τῆς ποιήσεως τοῦ Καβ' φη εἶναι ἡ ἀποφυγὴ κάθε ρητορείας. Τὸν ὄνομάζει « ἄρνητὴ τῆς ζωῆς » — με θετικότητά πού μᾶς διασκέδασε. Ὑποθέτουμε δὲν θὰ φαντάζεται τὸ δύσκολο πρᾶγμα εἶναι ὀρισμὸς προκειμένου γιὰ τὸν Καβάφη. Παίρνοντας τὸν κ. Καρυωτῶν ἀπλῶς ὡς ἀφορμὴ (μᾶς φαίνεται ὅτι δὲν εἶναι στὸ ὕψος γιὰ περισσότερο) ἄς παρατηρήσουμε ὅτι αὐτὸ τὸ « ἄρνητῆς » δὲν κάμνει τὴν ἐντύπωσιν βασισμένου πρᾶγματος. Δὲν μᾶς γεμίζει τὸ μάτι. Ἐλκύουμε τὴν προσοχὴν σὲ κάποιες φράσεις τοῦ Καβάφη. « Ἡ μέρα πού ἀφέθηκες κ' ἐνδίδεις »· « τὴν ἐπικράτησί σου κύταζε πῶς ἀποκτᾶς »· « μὴ λείψεις ν' ἀναβάλλεις κάθε ὁμιλίαν ἢ δουλειά..... κ' εὐθύς νὰ τὰ γνωρίσεις τὰ σοβαρὰ γραφόμενα »· « πλούσιος μὲ ὅσα κέρδιες στὸν δρόμο »· « μὲ τόσα πού ἔχει, πρὸς θεοῦ, ν' ἀρκεῖται ! ». Σὰν μὴ φροντίδα γιὰ ἔξασφάλισι τῆς δράσεως μοιάζουν. Ὅσο γιὰ κάποια ἐπίδραση καθαφικὴ ἐπάνω στὸν Καρυωτῆ, μᾶς φαίνεται ὅτι εἶχε σημειωθεῖ αὐτὸ ἄλλοτε. Ὁ κ. Β. Μεσολογγίτης μᾶς δίνει μερικὲς συγκινημένους γραμμὰς « Αὐτοκτομία Ποιητοῦ » — « Ἀπὸ τοὺς στίχους του διέρρεεν ἡ χαρὰ κ' ἔμεναν μόνον οἱ κακὲς συμπλώσεις πού ἀνταμώνουμε ἐδῶ κάτω συχνά. Συζοῦσε μὲ τὴ δυστυχία ».

Ἡ « *Ἐρευνα* » τοῦ Ἰανουαρίου (ἐκδοτικὸς οἶκος Α. Κασσιγόνη) μᾶς δίδει μερικὲς χαριτωμένες σελίδες τοῦ Παύλου Νιρβάνου. Μὲ πολλὴν εὐφύια γραμμένο τὸ « Προσωπικοὶ Λόγοι » — ὅπου βλέπουμε τὴν πρόθυμη ὑποταγὴ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ σὲ κάθε ἀστυνομικὴ διάταξη : ἀλλὰ καὶ τὸ τι τραβᾶ γιὰ νὰ ὑποτάσσεται διαρκῶς. Γι' αὐτὸ τοῦ κάθονται στὸ στομάχι οἱ παραβάτες πού « γράφουν στὰ παληὰ τους τὰ παπούτσια τὰς ἀστυνομικὰς διατάξεις... καί, σὰν ἔξυπνοι ἄνθρωποι, κάνουν τὸ κέφι τους. » Μὰ ὅταν τὴν πάθει κανένας ἀπ' αὐτοὺς γίνεται ἡ καρδιά τοῦ κ. Νιρβάνου περιβόλι.

« *Νέοι Ἄνθρωποι* » Μάρτης 1930.

Εἶναι τὸ δεύτερο τεῦχος πού ἐκδίδει τὸ νέο περιοδικό. Μὲ ἐνδιαφέρον παρακολουθᾶμε τὴν πορεία του. Στὴν ὕλη του βρισκόμε ἓνα ἄρθρο τοῦ Φιλίππα γιὰ γλωσσολογικὰ ζητήματα, ἐκεῖ πού μιλά. « Νὰ γράφονται μονολεξίς ». Θέλει νὰ συνηθίσουμε νὰ γράφομε « γιάλλους » « κιόλους » « κιά » « κή » « κοί ». Ἔνα ποίημα τοῦ κ. Κώστα Θρακιώτη κι ἓνα διήγημα τοῦ κ. Β. Μεσολογγίτη.

« *Ἀτλαντὶς* ». Μάρτιος 1930. Διαβάζομε λίγα λόγια γιὰ τὶς ἐλληνικὲς ἐκδρομὲς ἀπτὴν Ἀμερικὴ πού θὰ ἀντιπροσωπεύσουν τὸν ἀμερικανικὸ ἑλληνισμὸ στὶς ἐφορτὲς τῆς ἐθνικῆς ἑκατονταετηρίδος — Ἄρθρα : « Αἱ ἐνδυμασίαι τῶν ἐλλήνων πρὸ 100 ἐτῶν », « Μυστρᾶς », « Μιά σελίδα ἀπὸ τὴν Ἱστορία τοῦ Μεσολογγίου ». — Ποιήματα : Παλαμᾶ, Δροσίνη.

« *Μουσικὰ Χρονικά* ». Ἰανουάριος 1930

Μὲ συνεργασία Λαυράγκα, Στρέζεμαν, Λάσκαρη, Ρώτα. Δημοσιεύεται μιὰ μελωδία τοῦ Γεωργίου Λαμπτελέτ.

« *Libre* » Φεβρουάριος - Μάρτιος, Montpellier. Κρίνονται διάφορα βιβλία - ποίηση (ποιήματα τοῦ Κυριαζῆ καὶ ἄλλων), μυθιστόρημα (ἔργα τοῦ Μ. Νικολαΐδη, τοῦ Γερζάκη), θέατρο (ἔργα τοῦ Μπουφίδη, τοῦ Γιοφύλλη).

« *Ἐρασιστής* ». Μηνιαῖο περιοδικὸ Τὸ πρῶτο του τεῦχος ἔχει τὴν ἡμερομηνία 25 Μαρτίου ἀρχίζει μὲ συγκινημένα λόγια τῆς

σύνταξης του περιοδικού για τὰ «Ἐκατὸ χρόνια». Ἐπειτα ἔχει ἓνα ἄρθρο τοῦ Καθηγητῆ Π. Καρολίδη «Ἐπὶ τῇ ἑκατονταετηρίδι». Ἀπὸ τὰ ἄλλα ἄρθρα — «Περὶ ἐλευθέρου Ζώνης Λιμένων» (Θ. Ματαράγκα), «Ἡ Στέγη τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ ἐξελίξει της» (Α. Σαραντία)

Journal des Hellènes. Παρίσι. — Μὲ πολλὰς εἰδήσεις ἀποβλέπουσες τὸν ἑλληνισμό τῆς Γαλλίας· καὶ ἐπίκαιρες εἰκόνες. Στὸ φύλλο τῆς 23 Μαρτίου, μιὰ ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρεια τοῦ κ. Ι. Χριστοδούλου σχετικὰ μὲ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Αἴγυπτον τοῦ κ. Μιχαλάκου.

«*Πανόραμα*». Ἀλεξάνδρεια-Κάιρο. Λάβαμε τὸ τεῦχος τοῦ Ἰανουαρίου καὶ τὸ Πανηγυρικὸ τεῦχος Φεβρουαρίου-Μαρτίου μὲ ὠραία εἰκονογράφειαν (πολλὰς φωτογραφίας σχετικὰς μὲ τὰς Δελφικὰς Ἐορτὰς) καὶ ἐνδιαφέρουσα ὕλη· ἔχει καὶ συνεργασίαν τοῦ κ. Μ. Βαϊάνου.

Λάβαμε ἀπὸ τὴν Χίον ἓνα μαθητικὸν δεκαπενθήμερον περιοδικὸν «*Νιότης*». Τὰ φυλλάδια εἶναι ὀχτὼ σελίδων. Εἶναι μιὰ συμπαθητικὴ ἐκδήλωσις. Οἱ συνεργάται τοῦ μαθητῆ καὶ μαθήτριες τοῦ Γυμνασίου.

CINÉGRAPHE JOURNAL. Χώρια ἀπὸ τὰς εἰδήσεις τοῦ γιὰ τὸ θέατρον, γιὰ τὸν κινηματογράφον, γιὰ τὰς συναυλίας τὸ ἑβδομαδιαῖον αὐτὸ περιοδικὸν ἔχει καὶ στήλας φιλολογικὰς πολὺ καλὰς: γιὰ τὴν ἑκατονταετηρίδα τοῦ Ξακουστοῦ ἔργου τοῦ Οὐγκὸ «Ἐρνάνι», μιὰ ὥρα μὲ τὸν Ντεκομπρᾶ, μιὰ πρεμιέρα τοῦ Musset. Ὁ κ. Eloy Trouvère ἔχει ἓνα ἄρθρον «*Impressions de Ramleh*».

«*La Semaine Egyptienne*». 15 Μαρτίου 1930. Ἐνα διήγημα τῆς Yvonne Laeuffer, ἓνα ἄρθρον τοῦ καθηγητῆ Ἀμπέλ γιὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν κεραμικὴν τῆς ἀραβικῆς ἐποχῆς.

Ἀλήθεια. Δεμεσός. — Μὲ πολλὰς ἐνδιαφέρουσας εἰδήσεις καὶ περιγραφὰς γιὰ τὸν ἑορτασμὸν τῆς ἐθνικῆς ἑκατονταετηρίδας εἰς τὴν Κύπρον.

«*Διθιωπικὸς Κόσμος*». Ἀδδὶς Ἀμπέμπα. Σ' ἓνα ἀπὸ τὰ φύλλα τῆς καλῆς ἐφημερίδας τῶν Ἑλλήνων τῆς Ἀβησσυνίας διαβάσαμεν περιγραφὴν τῆς ἐπίσκεψιν τοῦ Κόπτη Πατριάρχου εἰς τὴν Ἀβησσυνίαν. Ἐνας ἀπὸ τοὺς κόπτες ἀρχιερεῖς πρὸ τὸν συνοδέψανε, ὁ Μητροπολίτης Γκιόργκας, σπούδασε εἰς τὴν Ἀθήναν· εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ριζοφειοῦ Σχολῆς.

Νέα Ἠχώ. Ἡ καλὴ ἐφημερίδα τοῦ Πόρτ-Σαῖτ εἰς τὸ φύλλο τῆς 22 Μαρτίου γράφει γιὰ τὸ πέρασμα τοῦ Μεγάλου Ἰνδοῦ ποιητῆ Rabindranath Tagore ἀπὸ τὸ Πόρτ-Σαῖτ. Ὁ Tagore πῆγαινε εἰς τὴν Ἀγγλίαν γιὰ νὰ κάνει διαλέξεις εἰς τὰ Πανεπιστήμια Cambridge καὶ Ὁξφόρδης. Στὸ βαπόρι ἐπισκέφθησαν τὸν ποιητὴν ὁ κ. Σκουφόπουλος κ' ὁ συνεργάτης μας κ. Π. Πετρίδης.

Ἡ Καμπάνα. — Σατυρικὴ ἐφημερίδα Πατρῶν.